Infacto

2/24

Infacto 2/2024

Sisällys

Puheenjohtajan palsta	4
Päätoimittajan palsta	5
Hallopedin palsta	6
TEKin palsta	7
Suorituskeskeisyys	8
Jäsenistön kysely suorituskeskeisyydestä	10
Ketä sinä miellytät? -artikkeli	12
Tarvitsemme toisiamme aidosti elääksemme -artikkeli	14
Summer in Finland	17
Hyberbola oravasta ja siitä pyörästä, jota se rutisti -novelli	18
Tampereen kirppari review	20
ESTIEM - Local Group Exchange	22
Tuotantotalouden kandidaattiohjelman valovoimaisimmat opintojaksot	24
Koskesta nousi jälleen tuoreita teekkareita	26
Burgerimiehet Herwannassa	28
Puuhasivut	30

INFACTO

Tuotantotalouden kilta Indecs ry:n kiltalehti

JULKAISIJA JA KUSTANTAJA

Tuotantotalouden kilta Indecs ry
hallitus@indecs.fi
indecs.fi

YHTEYSTIEDOT

Tuotantotalouden kilta Indecs ry
Tampereen yliopisto, Hervannan kampus / Konetalo K1725
PL 589
33101 Tampere

PÄÄTOIMITTAJA
Tyyne Hulkko
tyyne.hulkko@tuni.fi

PAINO

Keuruun laatupaino KLP Oy

KANNEN KUVA

Anni Kimpimäki

PAINOMÄÄRÄ

50 kpl

ISSN 2670-3165 (painettu)
ISSN 2670-3173 (verkkojulkaisu)

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

TEKSTI: OTTO TIKKALA
KUVA: OTTO LASSILA

Terveppä taas kaikille! Tätä kirjoittaessa kevät alkaa olemaan pikkuhiljaa paketissa ja toivottavasti vuoden viimeinen takatalvi selätettynä. Wapun viimeiset puristukset ovat vielä tosin edessä, joten toivottavasti ainakin toisen Infacton julkaisuun mennessä siitäkin on jo selvitty.

Kesän alkaessa onkin nyt aika himmata kaasujalkaa ja nauttia ansaitusta tauosta koulun penkiltä. Oli tauon ohjelmassa sitten kesätyöt, matkailu tai rauhaksiin lepääminen akkuja ladatessa. Näinä hetkinä onkin hyvä muistaa, että vaikka opintopisteet, arvosanat tai kesätyöt tuovat helposti suorituspaineita arkeen on tärkeää välillä hengähtää ja pysyä paikoillaan. Aurinkoiset kesäpäivät, mökkiviikonloput kaveriporukalla tai vaikka itselleni tärkeä ruuan laittaminen ovatkin täydellisiä hetkiä arjesta irtaantumiseen ja rauhoittumiseen. Itsellä kesän bucket-list koostuukin vahvasti hyvästä ruuasta, mökkeilystä sekä kesän lämmöstä nauttimisesta!

Suorituskeskeisyys ja paineet ovat olleetkin nyt muutaman vuoden ajan puheenaiheena alallamme. Onkin hienoa nähdä palo ihmisten silmissä tulevaisuutta kohtaan, mutta samalla huomata, ettei vielä opintojen puolivälissäkään ole mitään kiirettä tietää tulevaisuuden suuntaviivoja. Stressiä ei pidä ottaa, jos ei vielä opintojen aikana tiedä mikä tuntuu omalta hommalta tai jos mielenkiinnon kohteet löytyvät koulun penkin toiselta puolelta. Opintovuodet ovat mahtavaa aikaa uusien asioiden kokeilemiseen, oli kyseessä sitten matkailu, järjestötoiminta, harrastukset tai mikä tahansa muu mieleen tuleva. 😊 Ei siis kannata sokeutua sisun aloitusnäytöstä, sillä opintovuodet voivat sisältää niin paljon muutakin!

Suorittamisesta puheenollen, on aika itsekin lopettaa suorittaminen tältä keväältä ja siirtyä wapun juhlintaan! Onnea kaikille tuleviin kesätöihin, opintoihin tai muihin seikkailuihin ja toivottavasti näemme KCP:lla tai viimeistään syksyllä takaisin kiltahuoneella!

Rentouttavaa ja kokemusrikasta kesää,

Otto Tikkala, puheenjohtaja

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

TEKSTI: TYYNE HULKKO
KUVA: SANNI JAATINEN

Moikka Infacton lukijat! Kevät ja wappu vilahti ohi silmänräpäyksessä ja nyt ollaankin kaikki jo kesän kynnyksellä. Toivottavasti kulunut lukuvuosi oli teille mieluisa, itselläni se sisälsi lukemattomia ystävien kanssa jaettuja iloja, ikimuistoisia tapahtumia, hulvattomia hetkiä rantaporon tanssilattialla sekä repullisen uusia opittuja asioita. Mahtui kaiken sekaan myös tenttistressien epätoivoa, epäonnistumisen pelkoa, riittämättömyyden tunteita ja epävarmuutta omasta osaamisesta.

Tämän kevään toisen Infacton teemana on suorituskeskeisyys, joka on yhteiskunnassamme sekä opiskelijayhteisöissämme paljon esillä. Olen huomannut aiheen puhuttavan jäsenistöämme ja koin, että aihe on tarpeellista nostaa myös lehtemme sivuille. Valehtelisin, jos väittäisin omien kamppailuideni suorittamisen sekä riittämättömyyden tunteiden kanssa olleen vaikuttamatta teeman valintaan. Lehden tekeminen on siis ollut itselleni mukava sekä innostava projekti mutta myös peilaamista omiin haasteisiini.

Lehti sisältää opintopsykologi Simo Ahosen mietteitä suorituskeskeisyydestä, terapeutti Marjo Juutilaisen pohdintaa hyväksynnän ja riittämättömyyden tunteen kiemuroista, jäsenistölle teetetyn suorituskeskeisyysaiheisen kyselyn tulokset, aihetta riipaisevan herkästi käsittelevän novellin sekä rehellisen, paljaan ja puhuttelevan kuvauksen opiskelijan omasta kokemuksesta.

Suorituskeskeisyyden teemaa käsittelevien artikkeleiden lisäksi lehdestä löytyy myös muun muassa kesävinkkejä kansainvälisille opiskelijoille, teesi tuotantotalouden valovoimaisimmista opintojaksoista, burgerimiehien seikkailun Herwannassa, Tampereen suuren kirppari reviewin, katsauksen fuksien ensimmäiseen wappuun sekä teekkarihenkisiä kuva-arvoituksia.

Toivon, että jokainen saa lehdestä itselleen jotakin. Oli se sitten oivalluksia, samaistumista, voimaantumista, epätoivoa tai naurun ja hekotuksen hetkiä, kuulen siitä mielelläni palautetta esimerkiksi Telegramissa @Tyynehulkko.

Aurinkoista ja rentouttavaa kesää toivottaen,

Tyyne Hulkko, päätoimittaja

HALLOPEDIN PALSTA

TEKSTI: JUHO PELTOMÄKI
KUVA: INDECS

Suonette anteeksi, minun täytyy poistua - dekaani sanoi parsiessaan Sulkakierros-hattuaan. Hänellä oli kiire päästä tekemään lempipuuhaansa - ydintyötään. Dekaanin työnkuva oli siitä mielekäs, että hänen tuli haravoida seinältä putoavia post-it-lappuja, ja hän pitikin siitä suunnattomasti, koska koki olevansa erinomainen siihen hommaan. Harava oli uusinta mallia indigonsinisellä kahvallaan, joka peittosi loistollaan viereisen ABBA-tiedekunnan työntekijöiden haravat. Ammattiylpeys oli mittava kuin Tiimarin viivoitinhylly.

Tänään hän oli harmissaan, sillä joutui keskeyttämään työnsä edustustehtävien vuoksi. Oli taas viikoittaiseen Giga-Gaalaan osallistumisen aika. Sinne oli jälleen kirjoitettava puhe ja myös pöytäkirja oli valmisteltava myöhäisillan kokousta varten ennen lähtöä. Onneksi assari hoiti jälkimmäisen seikan. Puheen valmisteluun hän käytti avustavaa teknologiaa (ei kynää vaan Generative Pre-trained Transformer 9.52.2352) säästääkseen kallisarvoista aikaansa. Olenhan kiireinen eliö – hän ajatteli tuijottaessa pysähtynyttä kelloaan samalla, kun suki violettia kravattiaan YouTube-tutoriaalin säestämänä.

Juostuaan taksiin juuri ja juuri täsmällisten kellojenlyöntien saattelemana hän ehti lyhyen ajan (Δt = 62,4s) silmäillä musteelta tuoksuvaa puhettaan. Kauhukseen hän huomasi, että kielimalli oli koulutettu aprillipäivän uutisilla ja myös puhe oli sen mukainen. Voivoi, tuumi dekaani – tämä on joka tapauksessa ainoa vaihtoehtoni. Entäs se toinen asia? Assarille vyörytetyt henkiset kustannukset pöytäkirjan valmistelemisen suhteen oli synnyttänyt sellaisen molekyylien välisen törmäyssarjan, että pöytäkirja käsittelikin terassipöytiä eikä työpöytiä. Dekaani oli lähes paniikissa. Apua. Elimistö oy ab oli likviditeettikriisissä mitä taseeseen oli katsomista. Hän löysi salkustaan kalenterin ja viimeinen, 24. luukku oli jäljellä. Toivottavasti ei enempää katastrofeja. Hän avasi luukun ja sieltä paljastui sähköpostiluukku.

Illastettuaan jälleen pitkän kaavan mukaan (joka tuotti suurta tuskaa, sillä tällä kertaa sitä ei löytynyt MAOL-taulukosta), hän paineli kohti äänialttaria siivilällä kerätyn rohkeutensa voimin. Hänen täytyi esittää kyseinen puhe. Hän aloitti 340 m/s juoksevan virtensä. Toimituksen jälkeen lopussa seisova kiitos oli pudota korkeammalta kuin Lauri Markkanen Torigrillin jonossa, mutta dekaanin onneksi jokainen yleisössä oli lukenut ainoastaan aprillipäivänä tehtyjä tutkimuksia ja puhe saikin erinomaisen vastaanoton.

Gaalasta huojentuneena poistuttuaan hänen sisällään asuva Andy Dufresne oli heräilemässä, mutta sitten hän muisti kokouksen…

Dekaani heräsi hikisenä ja huomasi, kuinka oranssi ja vihreä post-it lappu olivat peittäneet hänen silmänsä ja kasa tuntui pelottavan pehmeältä hänen allaan. Kasat olivat paisuneet aivan liian suuriksi, joten harava oli oitis laitettava jälleen heilumaan.

Juho Peltomäki, Tiedekuntaneuvosto

TEKIN PALSTA

TEKSTI: OLIVER KEROLA
KUVA: OTSO HOLOPAINEN

Heipä hei Wapusta selvinneet Indecsläiset!

Opiskelijan elämä täyttyy erilaisista kiireistä kuten Tetapk:n harkoista, fysiikan rapsoista, sivuainekursseista ja opiskelijatapahtumista. Kesälläkin monen vapaa-aika valuu vähiin töiden myötä. Välillä saattaa tuntua, ettei tässä edes ehdi hengähtää ennen kuin on jo diplomi-insinöörin paperit kourassa. Näinhän sen ei pitäisi olla. Omasta jaksamisesta ja hyvinvoinnista huolehtiminen on tärkeää, eikä opiskeluiden tulisi olla jatkuvaa suorittamista. Yliopistosta valmistuminen loppuun palaneena on suurin karhunpalvelus, jonka itselleen voi tehdä.

TEK tarjoaa erilaisia työkaluja opiskelijoiden jaksamiseen. MielenTEKoja-sivulta löytyy harjoituksia ahdistuksen vähentämiseen, itsemyötätunnon kasvattamiseen, omien arvojen tunnistamiseen, ajanhallintaan, tauottamiseen ja FOMO:sta irtaantumiseen. Psykologi Samuli Shintami on luonut harjoituksien tekstien lisäksi lyhyet videot jokaisesta aiheesta. Spotifysta löytyy myös hänen luomansa MielenTEKoja-podcast, joka keskittyy opiskelijoiden mielen hyvinvointiin. Podcastissa on vieraillut esimerkiksi TikTokista tuttu Terapeutti Ville. Tutustu MielenTEKoja palveluihin: https://www.tek.fi/fi/palvelut-ja-edut/opiskelija/mielentekoja

Jos olet kiinnostunut jo valmistuneiden teekkareiden näkemyksistä opiskeluhyvinvointiin ja jaksamiseen liittyen, kannattaa tutustua viime vuosien Graduate survey –kyselytutkimuksiin. Aihepiirejä on hyvinvoinnin lisäksi useita esimerkiksi palkkaukseen, diplomityön aikana saatuun tukeen, työllistymiseen ja työpaikan maantieteelliseen sijoittumiseen liittyen. Pystyt tarkastelemaan kyselyn tuloksia yliopisto sekä alakohtaisesti interaktiivisessa näkymässä. TEK Graduate Surveyt: https://www.tek.fi/fi/tietoa-tekista/tutkimus/tek-graduate-survey

Me tekniikan takana

Kesän aikana TEK lounge siirtyy uusiin tiloihin Kampusareenan ykköskerrokseen eli kannattaa uuden opiskeluvuoden alkaessa tulla hyödyntämään loungen entistä laajempia palveluita! Uudessa loungessa on aikaisempaa enemmän opiskelutiloja, joissa voi rauhassa suorittaa ensi vuoden noppia. Kesän aikana kannattaa kuitenkin jättää opiskelut taka-alalle ja antaa mielen levätä. Rentouta vielä lopuksi keho kesää varten MielenTEKoja-hengitysharjoituksella: https://www.tek.fi/fi/palvelut-ja-edut/opiskelija/mielentekoja/harjoitus-ahdistus-ja-rytmitetty-hengitys

Aurinkoisin terveisin,
Oliver Kerola, TEK-kiltayhdyshenkilö

SUORITUSKESKEISYYS

TEKSTI: SIMO AHONEN, OPINTOPSYKOLOGI

Kuvittele mielessäsi tehokas opiskelija. Mitä näet? Sisuun ropisevat opintopisteet, tavoiteaikaa nopeammin valmistuminen, nopeasti kokoon puristetut palautukset, osa-aikaduunit, musa-harrastus sekä maksimipainot kyykkytelineessä?

Vuonna 2024 on komeaa olla supertehokas. Suorituskeskeinen elämä tuntuu maistuvan, vaikka toiset uupuvatkin sitä eläessään. Onko suorituskeskeisyydessä jotain ongelmaa? Näin kysyi tämän lehden päätoimittaja pyytäessään opintopsykologia kirjoittamaan aiheesta.

Korkeakouluopiskelu on rakennettu siten, että siinä etenee opintojaksoja suorittamalla. Suorituselementti on siis vahvasti sisäänrakennettu. Toisilla suorittaminen korostuu enemmän, johtuen esim. perfektionistisesta halusta suoriutua kaikessa erittäin hyvin, kiinnostuneisuudesta kaikkea kohtaan, halusta edetä nopeasti tai huolesta, ettei pärjää työelämässä, jos jättää jonkin asian opettelun puolitiehen.

Suorittaminen vai oppiminen?

Suomalainen tietää, että korkeakoulututkinto on hyvä hankkia. Yliopistotutkinto on laatuleima yksilön osaamisesta. Sen saadakseen on tehtävä monen vuoden ajan kovasti töitä. Arvosanat, opintopisteet, tavoiteaikataulu ja opintolainahyvitys houkuttelevat suorittamaan opintoja ”ihanneajassa huipputuloksin”, valmistumaan nopeaan tahtiin ja hyvin numeroin.

Moni tehokas suorittaja on opintojen lopuilla huolissaan, onkohan oppinut riittävästi asioita pärjätäkseen työelämässä ja ollakseen oikea asiantuntija. Kurssit on suoritettu, mutta onko tarvittava osaaminen tarttunut? On hyvä miettiä, opiskeleeko selvitäkseen tentistä, vai rakentaako omaa tietomääränsä määrätietoisesti ja omaa kiinnostustaan seurail-len? On järkevää panostaa itseään kiinnostaviin aihe-piireihin ajallisesti eniten. Tällöin suorittaminen ja oppiminen ovat mukana yhtäaikaisesti. Oppimisen tutkimuksessa on todettu, että kiinnostus ja opiskelusta nauttiminen johtavat yleensä myös hyvään suoritukseen.

Opiskelu on vain yksi pala

Yliopiston opiskelijoista isoin ikäluokka on 20-30 -vuotiaat. Tähän elämänvaiheeseen kuuluu muitakin kehitystehtäviä kuin oman työuran rakentaminen. Arjen ja talouden pyörittäminen itsenäisesti, parisuhde, ystäväpiiri sekä elämää rikastava vapaa-aika ovat asioita, joita pidetään tärkeänä tavoitella. Yli kolmekymppisellä tähän saatetaan lisätä vielä perhe-elämän, työn ja opintojen yhteensovittaminen. Mikäli opiskelija laittaa kaikki panoksensa opiskeluun, on muu elämä vaarassa jäädä paitsioon. Toisaalta kaiken edellä mainitun yhtäaikainen suorittaminen voi käydä uuvuttavaksi.

Opiskeluun käytettävä aika ja vaiva on tärkeä tasapainottaa muun elämän kanssa. Silloin, kun siviilielämä vaatii paljon, on opiskeluille vähemmän annettavaa. Voi olla, ettei kampukselle astele supersuorittaja, vaan ihminen, joka on valinnut viisaasti karsia opintojaan hetkellisesti, voidakseen varmistaa muiden elämässä tärkeiden asioiden olemassaolon. Toivoisin, ettei kenenkään tarvitsisi piiloutua menestyvän opiskelijan naamion taakse silloin, kun omien arvojen mukaiset valinnat merkitsevät opintopistepussin vajaatäyttöä.

Onko suorituskeskeisyys oikea ongelma?

Suorituksiin keskittyminen ei ole ongelma sinänsä. Elämässä on paljon asioita, jotka kannattaa hoidella ja suorittaa. Opiskelut on yksi niistä. Silloin, kun suorittaminen uuvuttaa ja vie kaiken hapen muulta elämältä, se on ongelma.

Opiskelijoihin asetetaan yhteiskunnan tasolta suoritus-paineita ihan riittävästi. On aivan turhaa, että joillain aloilla sen lisäksi pidetään yllä myyttiä, että menestyäkseen pitää olla valmis antamaan alalle kaikkensa! Toivoisin, että jokainen ainejärjestö ja kilta voisi keskenään sopia, että meidän alalla tehokas suoriutuminen on toki sallittua, hyväksyttävää ja ehkä jopa ihailtavaakin. Samalla muistaen, että pitkä cv, pullea opintopistepussi ja hyvät arvosanat eivät ole ihmisen arvon mitta.

Yrityselämässäkin on viime aikoina alettu puhua inhimillisestä tehokkuudesta, siitä että hyvinvoiva työntekijä antaa yritykselleen parhaan työpanoksen pitkällä aikavälillä. Liputetaan mekin inhimillisen tehokkuuden ja hyvinvoivan suorittamisen puolesta!

JÄSENISTÖN KYSELY SUORITUSKESKEISYYDESTÄ

Toimitus toteutti Indecsin jäsenistölle kyselyn, jonka tarkoituksena oli kartoittaa opiskelijoiden kokemuksia suorituskeskeisyydestä sekä samalla saada nostettua esiin oikean elämän tilanteita, joissa opiskelijat kokevat suorituspaineita tai pelkoa alisuoriutumisesta. Kyselyyn vastasi ilahduttavan moni (n = 53) indecsläinen ja uskomme sekä toivomme, että tämän kyselyn tulokset herättävät hyväntahtoista, ymmärtävää sekä voimaannuttavaa keskustelua jäsenistössämme. Kiitämme kaikista vastauksista <3

Koetko, että Indecs on suorituskeskeinen yhteisö?

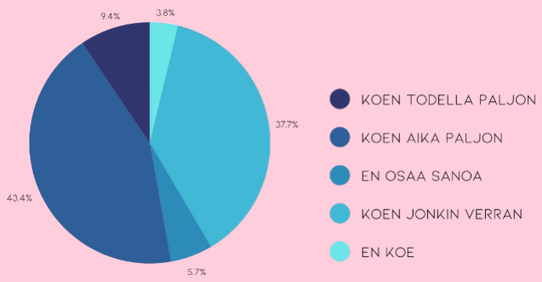

Koetko opinnoissasi suorituspaineita?

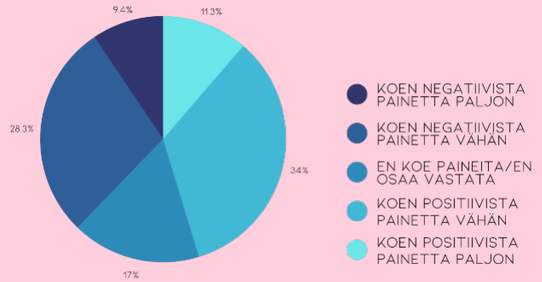

Koetko/oletko opintojesi aikana kokenut huonommuuden tunnetta?

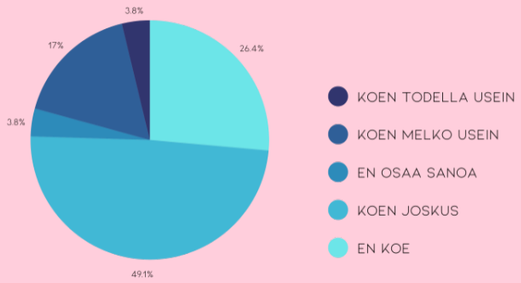

Liittyykö uupumiseen mielestäsi häpeää?

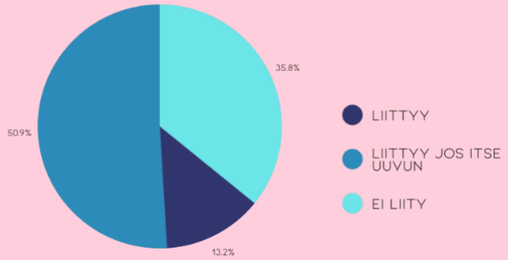

Kyselyyn vastanneista 64,2% tekee kandivaiheen opintoja ja 35,8% maisterivaiheen opintoja.

Millaisissa tilanteissa/paikoissa/keskusteluissa olet kokenut negatiivista suorituspainetta tai pelkoa alisuoriutumisesta?

"Kun muut tekevät asioita väsyneenä/viime hetkellä/epäsuotuisissa tilanteissa esim. kipeänä tai lomalla ollessa, antaa se kuvan, että jossei itse ole valmis venymään niin paljoa, ei myöskään yritä tarpeeksi"

"Etenkin ryhmätöissä, kun muilla ryhmäläisillä on tavoitteena saada arvosanaksi 5"

"Kun puhutaan esimerkiksi arvosanoista, itseään vertaa helposti muihin, mikä aiheuttaa suorituspaineita. Lisäksi monet suorituskeskeiset henkilöt, joilla on kova "drive" ovat vahvoja persoonia, joilta sitten ajatukset suorituskeskeisyydestä helposti leviävät sellaisiin, jotka eivät omimmillaan ole niin suorituskeskeisiä"

"On kursseja, joiden kanssa olen tuskaillut paljon, ja muut saattavat avoimesti kehua niiden olleen 'helpoimmat nopat yliopistossa'"

"Tenttisuoriutumisesta ja kesätöistä puhuttaessa sekä keskivarvon riittämättömyydestä esim vaihtoon"

"Tuntuu siltä, että kaverit kyselevät kokoajan arvosanoja ja vastauksen saatuaan pyrkivät kehuskelemaan omillaan"

"Eri kaveriporukoissa puhutaan "ilmasista vitosista", ja kuulee paljon myös muita vastaavia kommentteja siitä kuinka helposti vitosia tulisi saada. Kuitenkaan itselleni tämä ei ole helppoa, jonka takia en juurikaan vitosen saamista kursseista priorisoi. Ikäviä kommentteja on tullut kavereilta siitä, kuinka tietyllä lukemisen määrällä tulisi saada vitonen, ja sitten kun vitosta ei saa, tulee sellainen olo että on huonompi kuin muut. Myös esimerkiksi arvosanoja 0-2 haukutaan kuulemani mukaan jonkin verran. En koe negatiivista suorituspainetta siitä, että muut saavat hyviä arvosanoja, vaan enemmänkin tämän kaltaisista kommenteista mitä ihmisten suusta kuulee"

"Tilanteissa, joissa muut tuntuvat olevan parempia kuin itse olen. Tällöin en kuitenkaan tunne, että muut aiheuttaisivat tätä suorituspainetta, vaan paineen muodostuminen lähtee silti itsestä"

"Työnhaussa"

"Kesätöitä vertaillessa: samaan aikaan olen iloinen niiden puolesta, jotka pääsevät kilpailtuimpiin ja "parhaimpiin" paikkoihin, mutta samalla harmittaa kun itse ei edennyt edes haastatteluun hakiessaan samaa paikkaa"

"Fuksivuoteni alussa monissa keskusteluissa nousi esille suoriutuminen mutta siitä on toivottavasti tultu eteenpäin. Monissa tilanteissa olen huomannut positiivista keskustelua suorituskeskeisyydestä sekä opinnoista viime aikoina"

"Mikäli on yrityksestä huolimatta suoriutunut tovereita heikommin. Herää helposti sellainen ajatus, että onko sittenkään yhtä fiksu kuin ne muut"

"Joskus jo kurssien tavoitteet aiheuttavat niitä. Toisaalta odotukset työelämästä ja käsitykset työpaikoista ja niiden vaatimuksista luovat itselleni eniten paineita"

"Kun joku lähtee uusimaan kolmosta saadakseen paremman numeron"

"Kun kaverit ovat tehneet tehtävät etukäteen ja itse jättänyt vasta lähelle deadlinea. Tuntuu että on huono ja kovin kiire, kun ei ole samassa tahdissa muiden kanssa"

"Tenttien arvosanoista jutellessa, kun muut saavat vitosia tenteistä ja ääneen ihmettelevät miksi itse ei saa niin hyviä tai joutuu menemään uusintaan"

Useiden vastausten samankaltaisuuden vuoksi kaikki kommentit eivät päässeet tälle sivulle. Jokainen vastaus on kuitenkin luettu <3

Ketä sinä miellytät?

TEKSTI & KUVA: SAARA PIRINEN

Huomenna on lyhyempi päivä, tän homman jälkeen helpottaa, ens viikolla on rennompaa, seuraavassa jaksossa on vähemmän kursseja, pian pääsee töihin lepäämään. Sama mantra eri muodossa pyörii päässä toistuvasti, lähes päivittäin. Miten tätä hommaa on koko ajan ja näin paljon? Mistä näitä nakkeja ilmestyy, ja kuka niitä haalii? Suunniteltuina vapaapäivinä pohdin, että mitäköhän nyt jää tekemättä ja hoitamatta, kun kone ja puhelin on kiinni. Kenelle voi sanoa, että nyt ei kerkeä? Kuinka monta kertaa voi kysyä lisäaikaa? HEI AUTTAKAA NYT JOKU.

Yllä esiintyvälle käyttäytymiselle löytyy kansankielessä monta nimitystä: 10-tytön syndrooma, kiltin tytön syndrooma, liiallinen tunnollisuus, perfektionismi, reippaus jne. On vaikea hyväksyä, perään nauramatta tai asiaa vähättelemättä, että kyseisen käyttäytymisen piirteitä löytyy myös itsestäni. Ja aika varmasti myös monista teistä lukijoista, sukupuoleen katsomatta. Miten tämä omalla kohdallani sitten esiintyy?

Tätä tekstiä varten olen joutunut tekemään kohtuullisen paljon itsetutkiskelua ja -reflektointia. Sitä olen toki tehnyt jo jonkin aikaa, kun ikuiset lupaukset rauhoittumisesta ja hommien vähentämisestä eivät käy toteen, eikä syyllistä näissä tilanteissa voi etsiä omaa napaa kauempaa. Olin hyvin otettu siitä, että juuri minua pyydettiin kirjoittamaan kyseisestä aiheesta tähän Infactoon. Samalla olin myös hieman pahoillani siitä, että juuri minua pyydettiin kirjoittamaan kyseistä aiheesta tähän Infactoon. On turha kieltää, etteikö työmääräni, kiireellisyyteni ja ehkä jopa ahdistuneisuuteni huokuisi välillä näkyvästikin kanssaelijöille, mikä toisaalta tuntuu itselleni epäonnistumiselta. Olen siis hyvin otettu tästä mahdollisuudesta, mutta myös epätoivo itseni kanssa kasvaa.

Itseäni jo jonkin aikaa tutkineena huomaan tietynlaisia käyttäytymismalleja. Ruokin omaa hyvän olon tunnetta onnitteluilla, kehuilla, kiitoksilla ja hyväksynnällä, h-kirjain isolla. On pakko olla jokaiselle koko ajan ja enemmän kuin tarpeeksi. Mitä toivot, sen pyrin tekemään. Joku tarvitsee apua, haluan auttaa. Vihjailevasta äänensävystä tunnen asian velvollisuudekseni. Vitsistä tunnen itseni epäonnistuneeksi. Kerätty hyväksyntä kasvattaa nälkää entisestään, eikä kylläisyyden tunnetta saavuta koskaan. Tunnollinen ja reipas työntekijä saa vain enemmän töitä ja se, jos mikä, on varmaa.

Omia tavoitteita on myös usein vaikea saavuttaa. Ruoskin itseäni siitä, että en pääse päämääriini, vaikka ongelma on syntynyt jo riman asettamisessa. Jos tavoite on realististen resurssien, kuten ajan ja osaamisen, yläpuolella, onhan silloin oma syy, että niitä ei saavuta, mutta syy ei ole silloin suorituksessa, vaan kohtuuttomassa pyynnössä. Kuinka ankara itselleen voi olla? Entä ovatko aika ja osaaminen todella ainoat huomion arvoiset resurssit, joista ihminen suorituksiaan ammentaa? Fiksua olisi ottaa mukaan myös esimerkiksi oma hyvinvointi ja mielenterveys. Jos vain todetaan: ”Riittää, että teet parhaasi”, johdattaa se meidät kaikki harhaan. Tarkoittaako ”parhaansa tekeminen” koko nelikentän tasapainoista hyödyntämistä vai tyhjennetäänkö siinä yksi neljäsosa aivan kuiviin muut resurssit kokonaan laiminlyöden?

Temperamenttisuus ja jäätävä kilpailuhenkisyys tekevät hyvin huonon yhdistelmän kiltteyden ja tunnollisuuden kanssa. Työnantajan näkökulmasta olisin haluttua tavaraa markkinoilla, aikaansaavaa ja kertakäyttöistä. ”Hauskana” faktana voinkin kertoa, että vanhassa työpaikassani tehokkuuteni ja laadukkaat suoritteeni nostettiin esiin rennossa keskustelussa. ”Olen huomannut, että Saara pitää siitä, että hänelle annetaan vähän liikaa hommaa. Tekee kuitenkin aina laadukkaasti ja tehokkaasti, on meille tärkeä työntekijä.” Naurahdin ja kiittelin. Toinen osasi vastata, että: ”Joskus siinä ei ole sitten 25-vuotiaan nuoren, juuri työuransa aloittaneen, burnout kaukana.” Lisää naurua, ei muutoksia työtehtäviin.

Palataan temperamenttisuuteen ja kilpailuhenkeen. Oman hyvinvoinnin kannalta näiden kanssa kamppailu tekee tiukkaa. Pidän näitä mainittuja piirteitä hyvinä ja joissain määrin voimavaraisina, mutta on asia erikseen nauttia kilpailusta ja pikkupaineesta, kuin kokea, että vain voitto, erityishuomio, oikeastaan gloria, antavat minulle luvan olla olemassa. Pikkuhiljaa alan kuitenkin tajuamaan, että kukaan ei ole tai ikinä pysty olemaan kaikessa ja koko ajan paras. Hylätyksi tulemisen pelon vierellä kulkee kuitenkin vielä suurempi mörkö. Pelko siitä, että mitä jää jäljelle, jos suorittamisesta päästää irti? Kuka siinä vaiheessa on, jos ei jatkuvasti saa aikaan paljon upeita ja mullistavia asioita? Kuka enää olen, jos en jatkuvasti tule hyväksytyksi?

Näin päivityksen missä luki lyhyesti suomennettuna, että: ”ymmärrän, miksi iäkkäämmät ihmiset istuvat ulkona vain istuakseen ulkona”. Aloin kuvailemaan mielessäni hetkeä, jolloin minä voisin mennä istumaan ulos vain istuakseni ulos. Olin mielikuvituksissani jo eläkkeellä, hyvin vanhana. Samalla murehdin sitä, että tuohon hetkeen ja hiljaisuuteen on vielä hyvin kauan aikaa. Laskeskelin, että pääsä suhiseminen loppuu varmaan pari vuotta eläkkeen alkamisen jälkeen, joten edessä on ainakin 55 vuotta ajan kanssa kilpaa juoksemista.

Tarvitsisiko juoksun päättymiseksi odottaa vielä yli 50 vuotta? Voisiko suhina ja jatkuva liike rauhoittua jo aikaisemmin?

Huvikseni kuvittelin valmiiksi, mitä vanhana puiston tuolilla istuessani tuumalisin. Hengittäisin, sulkisin silmäni, kuuntelisin hiljaisuutta ja palaisin muisteloihini. Joku vääntyi vatsassani, kun kuvitelmissani törmäsin ajatukseen, jossa minä, 50 vuoden päästä, harmittelisin sitä, kuinka joka kerta ja jokaisesta asiasta, olin aina niin ankara itselleni. Ja kuinka usein joku muukin joutui kärsimään siitä. Ja kuinka nyt, tai edes sen hetken ja itkun jälkeen, sillä ei ollut enää mitään merkitystä.

Olen vain nyt tässä. Ensimmäisen ja viimeisen kerran. Kaikkien pettymysten ja epäonnistumisien jälkeen jäisin lopulta miettimään vain sitä, kuinka en parhaimpinakaan hetkinä voinut taputtaa itseäni olkapäälle. Kuinka en onnistunut olla edes itselleni armollinen. Olisiko siis korkea aika alkaa miellyttämään vain itseäni ja sen jälkeen muita. Tekisinkö sen nyt vihdoin, itseni takia.

En osaa sanoa. Enkä tiedä edes pystyisinkö siihen, vaikka haluaisinkin. En myöskään osaa vastata esittämiini kysymyksiin. Miten kaksinaamaista onkaan puhua rauhoittumisesta ja irti päästämisestä, jos itse on pahimmassa solmussa. Mutta se luultavasti tämän tekstin ydin olikin. Avata rehellisesti omaa ajattelua, nostaa ongelma pöydälle ja repiä se auki kaikkien nähtäville ja lopulta sulkea takaisin kiinni, että joku saisi ajatuksennarusta otteen ja saisi sitä kautta vedettyä itsensä pinnalle.

Miltä sinun vatsassasi tuntuu, kun kuvittelet itsesi 50 vuoden päähän hiljaisuuteen ja katsomaan omaa elämääsi taaksepäin? Kenen hyväksyntää kaipaisit kaikista eniten?

Tarvitsemme toisiamme aidosti elääksemme

TEKSTI: MARJO JUUTILAINEN, TERAPEUTTI

Hyväksytyksi tuleminen ja joukkoon kuuluminen ovat keskeisiä perustarpeitamme. Tarkemmin ottaen syvällä rakenteessamme on tarve tulla rakastetuksi, eli arvostaen kohdelluksi, nähdyksi, kuulluksi, ymmärretyksi ja vastaanotetuksi yhteyteen sellaisena kuin olemme. Ilman riittävää ja aitoa kohdatuksi tulemista emme kuitenkaan peilaudu oikein, eli tule siksi joka todella olemme, vaan sellaiseksi, jonka arvelemme parhaiten tyydyttävän ympäristöämme. Hyväksyntä on meille niin elintärkeää, että hylkäämme mieluummin sen mikä meissä on totta kuin menetämme sen hyväksynnän, jota saatavilla on.

Hyväksynnän tavoittelun hintana on surullisen usein erilainen henkinen pahoinvointi. Se synnyttää toivekuvan itsestä, joka peittoaa aidon itsen todelliset tunteet ja tarpeet. Toivekuvan ja aidon itsen välinen matka korreloi hyvin- ja pahoinvointiimme: mitä kauemmas aidosta itsestämme ajaudumme, sitä huonommin tavallisesti voimme. Toivekuvan vaatimukset niin itsellemme kuin toisillemmekin ovat usein kovia ja ankaria: pitää jaksaa, pitää tehdä enemmän ja paremmin, virheet ovat katastrofeja.

"Hyväksyntä on meille niin elintärkeää, että hylkäämme mielummin sen, mikä meissä on totta, kuin menetämme sen hyväksynnän, jota saatavilla on"

Yksinäisyys, arvottomuus, riittämättömyys, ali- tai ylisuoriutuminen ovat yleisiä oireita sille, että olemme eksyneet liian kauas aidosta itsestämme. Näiden oireiden yhteinen nimittäjä on usein häpeä, joka kannattelee toivekuvaa itsestä ja varjostaa samalla aitoa itseä. Häpeä ei synny satunnaisista epäonnistumisista tai virheistä, vaan kertyy vähitellen elämänkokemustemme mukana. Häpeän juuret ulottuvat tavallisesti sinne, missä meitä on hylätty (fyysisesti tai emotionaalisesti) itsellemme kaikkein tärkeimpien ihmisten taholta. Hylkääminen on voimakas, mutta realistinen sana sille, kun aitoa itseämme – kuten tunteitamme ja tarpeitamme – ei oteta ehdoitta vastaan vaan ohitetaan, torjutaan, kielletään, tai vähätellään. Hylkääminen ei aina ole aktiivista, vaan usein tiedostamatonta ja passiivista.

Marjo Juutilainen on oman, Lupa olla nimisen yrityksen kautta toimiva ihminen tavattavissa -terapeutti.
"Aiemmin kouluterveydenhoitajana törmäsin usein kotien epätasapainoon, joka näkyi toisaalta lasten ja nuorten pahoinvointina ja toisaalta vanhemmuuden haasteina. Nyt terapeuttina toimiessani autan löytämään sitä aitoa itseä, jonka poissaolo heijastuu omaan ja joskus myös lähellä olevien pahoinvointiin."

Jo pieni lapsi imee tiedostamattaan kasvuympäristöstään sellaisen tavan olla, jolla hän varmistaa hyväksytyksi tulemista. Lapsi ei kykene erittelemään asioita kuten aikuinen ja erottamaan tekoja ja persoonaa toisistaan.

"Toivekuvan ja aidon itsen välinen matka korreloi hyvin- ja pahoinvointiimme: mitä kauemmas aidosta itsestämme ajaudumme, sitä huonommin tavallisesti voimme"

Lapselle kaikki hänen toimintaansa ja reaktioihinsa puuttumiset tai puuttumatta jättämiset ovatkin viestejä hänestä itsestään – miten ihana, hankala tai huono hän on. Hyväksynnän merkkejä ovat erityisesti ne tavat olla mistä häntä kiitetään ja kehutaan, tai mistä häntä ei moitita tai rangaista. Aikuiseksi tullessa tällaista hyväksynnän hakua toistaa, kunnes toivottavasti oivaltaa persoonan ja tekojen toisistaan erottamisen merkityksen.

Häpeä eristää ja ohjaa pakonomaiseen suorittamiseen

Häpeä on tärkeä tunne, joka on terveenä yhteydessä toimivaan omaantuntoomme. Sen sijaan epäterveenä häpeä viestii, että emme kelpaa yhteyteen sellaisina kuin olemme, vaan meidän pitää yrittää yhä enemmän. Häpeän vuoksi uskomme, että olemme huonoja, vaikka todellisuus olisi, että meitä on kohdeltu huonosti. Häpeä etäännyttää meitä toisistamme ja pitää tärkeitä perustarpeitamme täyttymättöminä. Emme silti useinkaan ymmärrä pahoinvointimme syitä vaan ajattelemme, että meissä on jotakin vikaa.

Aidot itsessä kumpuavat tunteet ja tarpeet voivat häpeän vuoksi muuntua omassa mielessä vääränlaisiksi ja ne pitää peittää. Se mihin ei voi tutustua, jää tuntemattomaksi ja jopa pelottavaksi samalla, kun toivekuva rakentaa fasadia tehokkaasta ja lähes täydellisesti suoriutuvasta itsestä.

Kuka kestäisi todellisia tunteitani, miettinee moni suorittaja salaa. Kaipaamme syvempää yhteyttä toisiin, mutta samalla pelkäämme tulevamme hylätyksi jos paljastammekin aitoa itseämme. Se tekisi meistä enemmän heikkoja kuin vahvoja, enemmän herkkiä kuin kovia, enemmän tarvitsevia kuin yksin pärjääviä.

Yhdessä olemme enemmän ja eheämpiä

Jotta voimme tuntea paremmin itseämme, tarvitsemme rehellisiä peilejä toisistamme. Peilejä, joista on nähtävissä muutakin kuin aikaansaannoksemme tai niiden puutteet. Näin haitallinen häpeä voi alkaa murentua ja omanarvontunteemme tervehtyä tullen tasavertaiseksi toisten kanssa. Ilman rehellistä peilausta emme näe omaa toimintaamme, vaan herkästi projisoimme, eli heijastamme toisiin niitä puolia ja tunteita itsestämme, joita emme vielä pysty itseemme liittämään. Esimerkiksi itsessämme torjuttu pettymys, suru, viha tai ilo voivat saada toiset näyttäytymään meille katkerilta, masentuneilta, hyökkääviltä tai kevytkenkäisiltä. Rehellisessä peilauksessa itsemme näkeminen tulee mahdollisemmaksi, kun voimmekin alkaa kantamaan vastuuta siitä, mikä kuuluu meille, ja rajaamaan pois sitä, mikä ei kuulu meille: "En ole katkera, vaan aidosti pettynyt ja surullinen siitä, että minua ei kutsuttu juhliin."

"Kaipaamme syvempää yhteyttä toisiin, mutta samalla pelkäämme tulevamme hylätyksi, jos paljastammekin aitoa itseämme"

Ehkä aidon itsen löytäminen on elämänmittainen matka, mutta jo pyrkimys parempaan itsemme tuntemiseen lisää empatiaa tehden meistä enemmän ihmisiä myös toisillemme: olemme yhdessä tuntevia ja tarvitsevia, keskeneräisiä ja rajallisia, oppivia ja osaavia, innostavia ja innostuvia, tehokkaita ja tarmokkaita.

Rehellisessä ja toisiamme arvostavassa kulttuurissa on suuremmat mahdollisuudet lyhen-

tää välimatkaa aidon itsen ja toivekuvan välillä. Se lievittää stressiä ja laskee riman tavoitettavammalle korkeudelle tekemättä meistä kuitenkaan alisuoriutujia: ihminen, joka tuntee omat todelliset kykynsä, voimavaransa ja rajansa, on potentiaalissaan ja puhkeaa kukkaan. Kun voimme empaattisesti hyväksyä aitoja tunteitamme ja tarpeitamme itsessämme, olemme armollisempia ja empaattisempia myös toisille heidän omissaan.

Edesmennyt psykiatrian dosentti ja psykoterapeutti Martti Siirala esitti, että mielen häiriöt ovat terve reaktio sairaaseen ympäristöön. Tässä on hedelmällinen näkökulma siihen, miten kipeää meille tekee se, jos ympäristö ei tuekaan aitoa ihmisyyttä vaan pikemminkin mielikuvia kaiken jaksavasta ja kestä-

"Ihminen, joka tuntee omat todelliset kykynsä, voimavaransa ja rajansa, on potentiaalissaan ja puhkeaa kukkaan"

västä yli-ihmisestä. Onkin tärkeää kiinnittää huomiota toimintakulttuureihin niin kotona, opiskelu- kuin työyhteisöissäkin: miten näemme ja arvostamme itse? Entä miten meitä nähdään ja arvostetaan? Näemmekö vain toistemme suoritukset ja henkilöbrändit vai näemmekö ihmisen sanojen ja suoritusten takana?

Hyväksyntä on ovi kadotetun itsemme löytämiseen

Hyväksyntä tulee aina ensin itsemme ulkopuolelta. Kun minut hyväksytään ehdoitta, voin alkaa paremmin hyväksyä itsekin itseäni, kun häpeä päältäni sulaa. Silloin tekoni voivat eriytyä persoonastani ja voin paremmin alkaa kantaa vastuuta itsestäni ja omasta toiminnastani: oman potentiaalini käyttöönotto tai omien toimintavirheiden ja rajallisuuden tunnistaminen ja tunnustaminen tulevat mahdollisemmaksi, kun ihmisarvoni ei enää riipukaan vain niistä. En syytä muita omista virheistäni, enkä toisaalta halvaannu kateuteen siitä, miten hyvin toisilla menee. Terve itsetuntemus ja keskinäinen armollisuus käyvät käsi kädessä ja ovat yksi toimivan ja aidosti tehokkaan yhteisön merkki, sillä paikalla on silloin enemmän aitoja ihmisiä kuin heidän onttoja fasadejaan.

"Häpeä sulaa siellä, missä minut hyväksytään aitona itsenäni"

Mielikuvaminän kehittyminen on harvoin yksiselitteisesti kenenkään syytä, joten syyllisten etsimiseen ei kannata voimavarojaan käyttää. Sen sijaan oman elämän mahdollisimman realistinen katsominen esimerkiksi terapeutin kanssa voi auttaa tiedostamaan omaa käyttäytymistä, ymmärtämään sitä, kokemaan ohitetun itsen aitoja ja tukahdutettuja tunteita ja löytämään omia tarpeita. Itsetunnon kehittäminen on elämänmittaista, mutta jo pieninkin askelin lähentää tehokkaasti aidon minän ja mielikuvaminän välistä välimatkaa ja kohentaa hyvinvointia. Aina ei tarvita terapiaa, vaan myös arjen ihmissuhteillamme on hyvin tärkeä merkitys aidon itsemme äärelle pääsemiseksi. Tunnemme kyllä, kun kohtaamme aitoutta ja sitä me jokainen myös perustarpeidemme pohjalta kaipaamme. Avatkaamme siis rohkeasti keskusteluja, herätelkäämme sisällämme uinuvaa ihmistä, aistikaamme elämää ja välttäkäämme jättämästä ketään yksin. Yksinäisyys tekee elämästä enemmän selviytymistä, kuin elämistä.

Havahduttavia kirjoja aiheen tiimoilta:
Jaakko Seikkula: Dialogi parantaa, mutta miksi?
Tommy Hellsten: Olemisen voima
Pekka Tölli: Minä näen sinut – arvostuksen psykologiaa
Keijo Tahkokallio: Peruna kerrallaan
Samuel Salovuori: Merkityksellisyyden voima
Brene Brown: The gifts of Imperfection

Lupa Olla
MARJO JUUTILAINEN ITT®

Summer in Finland

TEKSTI: ELINA RANTALA

The summer in Finland is a unique experience with warm temperatures, green nature and the midnight sun. And the weather being what it is, we as Finns are eager to enjoy the summer while it lasts. Here are some information and tips about the Finnish Summer!

Summer Traditions

Enjoying the good weather with friends is what the summer is really about. So just hanging outside with friends and maybe some good food is one of the usual ways to enjoy the summertime. Many Finns also have a summer cottage where they can escape from the people and work. The best cottages are located next to a lake so that people can go for a swim whenever they want. Almost every cottage has of course a sauna that gets warmed up almost every day.

During the summertime a common way to prepare food is grilling. Finns grill almost everything from normal steaks and sausages to vegetables, cheese and even fruits and ice cream! Grilling is also a nice way to spend time outside together with family and friends. If you don't own a grill, there are also single use grills available in the supermarkets!

A traditional celebration in the summer is Midsummer which takes place this year on 22.6. During Midsummer people tend to go to their summer cottages with friends, grill some good food and drink some fresh beverages. If you don't have a cottage, there are also many ways to celebrate Midsummer in cities. You can, for example, go for a picnic in a park or a beach, make some food together with friends or just relax and enjoy one extra vacation day from work. Midsummer celebration is definitely something worth experiencing!

Summer in Tampere

Tampere is a very beautiful and diverse summer city! There is a lot to do and see during the summer. You can go for example minigolfing in Eteläpuisto, try different foods in Laukontori, admire beautiful flowers in Hatanpään Arboretum or go for a day trip to explore Viikinsaari! There are also a lot of beautiful beaches in Tampere where you can enjoy a beautiful summer day.

Tampere has also a lot of things going on in the summer. There are, for example, different kinds of markets and festivals that you can also listen to outside the actual festival area. Additionally, sports are something worth watching live during the summer. You can for example go watch a local football game in a new Tammela stadium or go see the Finnish national sport 'pesäpallo' in the Kauppi pesäpallo stadium. There is more information available of the events happening in Tampere during summer online in Visit Tampere Events calendar.

Best beaches in Tampere:

Pyynikki, Rauhaniemi, Kaupinoja, Suolijärvi & Kaukajärvi

Best summer towns to visit in Finland:

Turku and archipelago near Turku, Naantali, Rauma, Helsinki & Porvoo & Pori and the Yyteri beach

Hyperbola oravasta ja siitä pyörästä, jota se rutisti

TEKSTI: PEPITA MÄKI-SOINI
KUVAT: AULI MÄKI-SOINI

Ja minä nousin ylös kovasti väsyneenä, mutta hymyssäsuin ja tottelevaisena, niin kuin Naantalin puhki kulutettu aurinko ikään.

”Ylpeyttä se on… Niin, ylpeyttä kaiketi”, mutisi silloin mietteissään Minun viisas osani, ”tytöllä ei ole minkäänlaista käsitystä termeistä luovuttaminen ja armahtaminen tai niiden eroista sen puoleen… On kuin kelaisimme samaa nauhaa ympäri, yltympäri, uudestaan ja taas jälleen kerran. Niin, kehittymättömyyteni vuoksi en sitä tuolloin tajunnut, mutta sama asetelmahan oli jo aikanaan Suurissa Sisarussodissa. Typerä tyttö ei kyennyt armahtamaan ja antamaan anteeksi, koska koki tämän luovuttamisena. Voi malka, rukii ja tyrskyn jysäys! Kyvyn empatiaan hän sai, jolloin tähtäin jätti velipolon vihdoin rauhaan. Mutta niinkuin kynä tarvitsee kirjoittajan tai soitin soittajan, niin myös tähtäin tarvitsee kohteen, jotta sillä olisi tarkoitus. Nyt omassa tähtäimessään onhan hän, kuin itseään ei tuntisi enemmän, tuo typerä tyttö.

Ja en sano tätä alentuvasti, en! Kaikessa viisaudessani minä tajuan oman viisautenikin olevan vajavaista, joten en tietenkään kuvittele olevani parempi, ainoastaan ulkopuolinen. Lintuperspektiivistä maan matosia tarkkailen. Tai ainakin tuota yhtä tuhannen tampiota, joka nyt ei kykene armahtamaan itseään, sillä uskoo tämän olevan luovuttamista. Niin, niin, tosissaan uskoo! Ja tähän, hyvät kuulijat - joita kaiketi on neljä, tai ehkä kolme, sillä tuo yksi jääräpää tuskin kuuntelee, tai kenties vain yksi, riippuu miten se eräs kolmiyhteinen mielletään – päättyy minunkin viisauteni. En silti petä nimeäni, sillä olisihan jumalanpilkkaa väittääkään, että ihmisyydessäni minä, Minun viisas osani, olisin viisaudeltani päättymätön.

Viisauteni päättyy tähän. Tyttö elää häkellyttävän merkillisessä maailmassa, jossa asioilla on jopa minulle tuntemattomia piilomerkityksiä ja kaikki tuntuu pikemminkin korreloivan keskenään kuin niinkään johtavan syystä seuraukseen. Pitääkö hän tyhjyyden, tarkoituksettomuuden ja riittämättömyyden tunteet sisällään ylipaisuneen omanarvontunnon vuoksi vaiko suojellakseen muita? Itsensä hän ainakin puskee silmittömään uskoon siitä, että hyväsydämisyys on juuri syy vaieta. Syy miksi vaalii tähtiä silmissään ja aurinkoa hymyssään. ’Kaikki muutkin uurastavat,’ hän sanoo, ’kaikki muutkin murehtivat,’ hän järkeilee, ’onhan itsekkyyttä murehtia omia huolen jyväsiään, kun toiset kantavat harteillaan murheen järkäleitä.’ Mutta minä, minun Viisas osani, tunnen toki ylpeän ihmisen ja tiedän toki paremmin.

No joka tapauksessa, tuohon sulkeutumiseen hän ei tietenkään omin avuin kykenisi, mutta onneksi apuun kiiruhtavat ystävämme itseiva ja uhriutuvuus. Jälleen, kumpi keino seuraa kumpaa? Uhriutuuko hän omassa hiljaisessa riutumisessaan ja sitten pilkkaa itseään pikkumaisuudesta? Vai ivaako hän ensin surujensa turhuutta ja tämän seurauksena päätyy pitämään itseään vahvanakin vaitiolon sankarina, jonka kärsimystä ihmiskunta ympärillään ei edes havaitse? Koko lailla tympäiseviä ja kerrassaan pitkästyttäviä tuntemuksia. Niin tuo kopea kana-aivo tietysti ajattelee ja ylentää itsensä kuolevaisten tunne-maailman yläpuolelle.

Ylpeyttä se on… niin, ylpeyttä kaiketi. Kyvyttömyyttä armahtaa itseään… niin, sitä se on, ylpeys nimittäin. Heikkoutta hyväksyä ihmisyyttä, johon niin kirotun kiinteästi kuuluu heikkous. Pelkoa siitä, että ihmisen armahtaminen olisi luovutusvoitto virheille. Ollakseen niinkin lyhytnäköinen on tuo täys-tollo tavattoman taitava piilottamaan itseltään syvimmän itsensä - valtavan kauaskantoisin seurauksin. Niin… sitä se on pohjimmiltaan, ylpeys nimittäin.”

Minun viisasta osaani vitutti kuin pientä oravaa kun käpy on jäässä, oksa on liukas ja keripukki vei hampaat, niin että viiksien välistä pääsi tässä kohdin enää pientä kiukkuista pihinää, joten siinä vetäisi jo minun Kaukaa viisas osani happea omaa suunvuoroaan varten. Ilmeisesti kysyäkseen mitä pitkämielisimmän lempeästi, miksi Minun viisas osani arveli alun alkaenkaan kiivastuvansa aiheesta niin kovin… Minä otin ja lähdin töihin.

Elimäellä 29.12.2020

Muokattu 9.4.2024

Tampereen kirppari review

TEKSTI: ANNA-PAULIINA KOKKO & SANNA PELTONEN

PERUSHYVÄT

Myynnissä lahjoitettuja tavaroita, myyntivoitto ohjataan hyväntekeväisyyteen

Arvio: Laaja valikoima, järjestelty tuotekategorioiden mukaan, hinta kohdallaan

Uff
- DUO, Hervanta
- Hämeenkatu 9, Keskusta
- Hämeenkatu 18, Keskusta (Vintage)

Fida
- Kuninkaankatu, Keskusta

iCare
- Lindforsinkatu, Hervanta
- Koskikeskus, Keskusta

ITSEPALVELUT

Bueno (Itsenäisyydenkatu, Keskusta)

Myyntimahdollisuudet:
- Tarjolla useita myynti- / palvelupaketteja
- Kulut: 38 € / 6 pv + 3-5 % myyntiprovisio (+ lisäpalvelut)

Arvio: Hit or miss, suosittu, mutta ruuhkainen, siistiä ja ehjää tavaraa

Swap (Lindforsinkatu, Hervanta)

Myyntimahdollisuudet:
- Tarjolla useita myynti- / palvelupaketteja
- Kulut: 35 € / 6 pv, iso pöytä (+ lisäpalvelut)

Arvio: Hervannan Bueno, paljon muutakin kuin vaatteita, satunnaisia aarrerekkejä

Silinteri (Prisma, Koivistonkylä)

Myyntimahdollisuudet:
- Kulut: 39 € / 6 pv, iso pöytä (+ lisäpalvelut)

Arvio: Iso ja perinteinen kirpputori, tavaraa laidasta laitaan, ei sovellu tietyn asian etsimiseen vaan seikkailulliseen kiertämiseen, fiksu hintataso

HIGH-ENDIT

Relove
Stockmann, Keskusta

Myyntimahdollisuudet:
- All Inclusive: sisältää tuotteiden hinnoittelun ja esillepanon
- Kulut: 45 € /vko + 50 % myyntiprovisio + 0,30 € käsittelymaksu / tuote

Arvio: Kaunis miljöö, monipuolinen kahvilatarjonta, kallis tuotteiden brändeihin nähden, sopii harkittuihin ostoksiin

Oldie
Kauppakatu, Keskusta

Myyntimahdollisuudet:
- Täyspalvelu: sisältää tuotteiden hinnoittelun ja esillepanon
- Kulut: 30 € /vko + 50 % myyntiprovisio + 0,30 € käsittelymaksu / tuote
- HUOM! myyntiin hyväksytään vain sesonginmukaisia tuotteita sekä designmerkkejä!

Arvio: Sesonki- ja designertuotteiden pyhättö, erittäin kallis opiskelijalle, brändi-tietoisille

MUISTILISTA MUKAAN:

- KYSY OPISKELIJA-ALENNUSTA
- OMA KASSI MUKAAN
- TONGI, TONGI, TONGI
- ANNA PROSESSILLE AIKAA, TÄHÄN SAA KULUMAAN HELPOSTI KOKO PÄIVÄN
- KUN HALUAT TAVARAA KIERTOON: 1. MYY RAHANARVOISET, 2. LAHJOITA HYVÄKUNTOISET, 3. KIERRÄTÄ REISSUSSA RÄHJÄÄNTYNEET

JUURI AVATUT

(toimituksella testaamatta)

Areena Kirppis & Café (avattu 6.4.2024)
Lokomonkatu, Hatanpää

- Mahdollisuudet: Sijainti luo fiksun hintatason, kahvila mukana
- Uhat: Tarjonta ei toimituksen maun mukainen

Bella Kirppis (avattu 8.4.2024)
Pahvitehtaankatu, Lielahti

- Mahdollisuudet: Megalomaanisen kokoinen (220 pöytää!), siisti toimitila
- Uhat: Sijainti

Hay Secondhand (avattu 25.5.2024)
Aleksanterinkatu, Keskusta

- Mahdollisuudet: Laadukasta ja valikoitua vintage-tavaraa, näyttää houkuttelevalta
- Uhat: Hintataso voi olla opiskelijakukkarolle kova

SAVE THE DATE

Syyskuu 2024: Moron peräkonttikirppis
- Keskustori täynnä yksityismyyjiä, tinkaaminen ja löytöjen tekeminen mahdollista

19.10.2024: Suomen suurin vaatteidenvaihtotapahtuma SWAP!
- Konsepti perustuu vaatteiden vaihtamiseen, ei ostoon. Aikainen lintu nappaa tässä tapauksessa monta ilmaista matoa. Toimituksen kokemukset heikot, mutta konseptina kiinnostava ja täynnä potentiaalia

ANTOISIA KIRPPISHETKIÄ!

HIDDEN GEMS

SPR Kontti
Harjuntausta, Lielahti

Erityistä: Selkeästi edullisempi hintataso jopa Uffiin ja iCareen verrattuna, erittäin laadukkaita löytöjä erittäin hintatietoisesti

Nextiili
Harjuntausta, Lielahti

Erityistä: Suuri valikoima laidasta laitaan, vintage-valikoimaa jopa 100 vuoden takaa, kankaita ja käsityömateriaaleja, pitää ”tonkia” löytääkseen

Helga Neiti (vintage)
Otavalankatu, Keskusta

Myyntimahdollisuudet:
- Myyntiin otetaan vain valikoituja tuotteita. Tuo omat tuotteesi näytille, niin saat hinnoittelutarjouksen!
- Kulut: Vain myyntiprovisio (65–30 %)

Erityistä: Valikoitua vintagea, tuotteet jopa uudenveroisia, harkittuja ostoksia tiettyyn tarpeeseen, hintava, mutta oikeasti laadukas

PSST...

MUISTA MYÖS NÄMÄ:

KILTOJEN JA AINEJÄRJESTÖJEN JÄRJESTÄMÄT SECOND HAND -TAPAHTUMAT:
- TAMARKIN SYYSKIRPPIS (SYYSKUU, ETUNURTSI)
- WAPUN VAATTEIDENVAIHTO / KIRPPISTAPAHTU-MAT (URBANUM, YKI)

NETTIKIRPPARIT
- TISE,
- ZADAA
- TORI.FI

KANTSII TSEKKAA INSTAGRAMISSA @2ND_HANDTAMPERE
- KESTÄVYYTTÄ KIRPPARIEN ULKOPUOLELTA

ESTIEM - Local Group Exchange

München 2.4.-8.4.2024

TEKSTI: EETU HÄNNINEN
KUVAT: LGE:N OSALLISTUJAT

Jokavuotinen perinteinen ESTIEM-tapahtuma Local Group Exchange huipentui tällä kertaa huhtikuun alussa, kun joukko tamperelaisia suuntasi kohti Saksaa ja Münchenin kaupunkia Alppien tuntumassa. Matkalle myönnetyn lakinkäyttöoikeuden myötä asianmukaisessa varustuksessa tietenkin! Saksalaisten jo ehdittyä vierailla Tampereella aikaisemmin keväällä oli kyseessä siis jälleennäkeminen monen matkalaisen osalta. Matka muodosti siis jo toisen osan kaksiosaista tapahtumaa. Tällä kertaa mukana oli kuitenkin myös joukko turkkilaisia Istanbulista, mikä toi mukavan lisän tapahtumaan.

Tapahtuman ohjelma sisälsi paljon mielenkiintoista ja monipuolista tekemistä. Münchenin kaupunkiin pääsimme tutustumaan jopa kahden kaupunkikierroksen muodossa. Lisäksi päiväohjelmiin kaupungissa mahtuivat muun muassa vierailu BMW-maailmassa (jonka rakentamisessa rahaa ei kyllä ollut säästetty) sekä käynti kuuluisassa englantilaisessa puutarhassa, jossa osa porukasta uskaltautui jopa uinnille puiston halki kulkevassa virrassa. Kaikki selvisivät ehjänä perille asti. Paikalliseen juomakulttuuriin ja -perinteisiin pääsimme tutustumaan panimokierroksen muodossa, jonka aikana opimme myös aitoon saksalaiseen olueen liittyvistä tarkoista säännöstä. Kierros päättyi kattavaan ja maittavaan baijerilaiseen aamupalaan - ruokajuomia tietenkään unohtamatta!

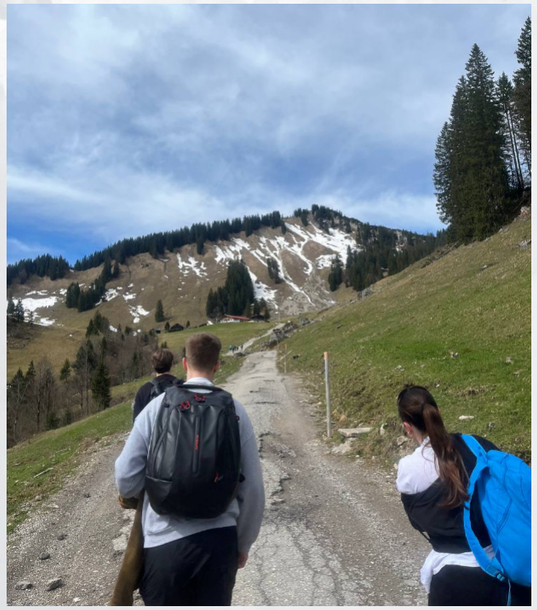

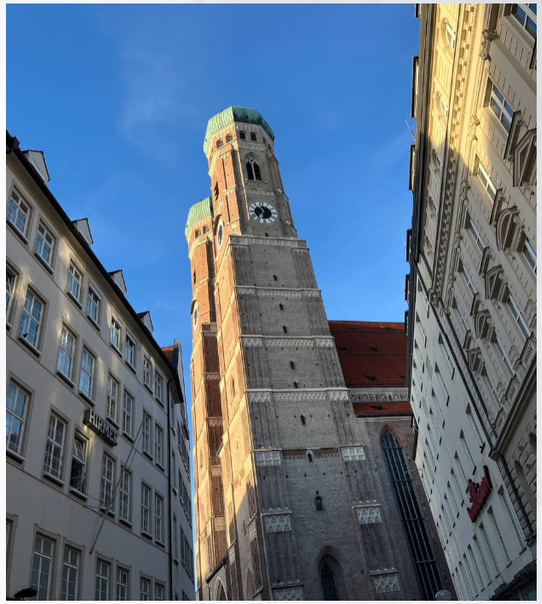

Vaihtelua suurkaupungin sykkeeseen tarjosi vaellusretki Alpeille. Matka suurkaupungista pieneen Spitzingseen kylään taittui parissa tunnissa ja hienoissa maisemissa junaa sekä bussia hyödyntäen. Perille viimein päästyämme alkoi sitten kiipeäminen jalan. Osa porukasta jatkoi matkaa aina huipulle asti ja näkymät olivat sieltä tietenkin huikeat! Myös perinteiset herkut valkomakkara ja skiwasser tulivat retkellä tutuiksi. Kaikille ei kuitenkaan riittänyt vain yksi alppiretki ja muutama rohkea lähtikin myöhemmin uudelleen vielä entistä korkeampaa huippua valloittamaan. Muu porukka puolestaan jäi kaupunkiin nauttimaan museoista ja muista kulttuurikohteista. Pitkien päivien päätteeksi pääsimme myös nauttimaan useaan otteeseen saksalaisesta yöelämästä. Perinteiset pubit, biergartenit sekä omalaatuisesti sisustettu teknoklubi tulivat kaikki tutuiksi.

Local Group Exchange -tapahtumatyyppi kuuluu ESTIEMin kulttuurillisten tapahtumien joukkoon. Tämä tarkoittaa pähkinänkuoressa sitä, että tapahtuma painottaa paikallisia ja muita kulttuurisia kokemuksia, kun taas joissakin muissa tapahtumissa keskitytään enemmän esimerkiksi akateemisiin tai yritysmaailman teemoihin. Kulttuurisena tapahtumana LGE tarjosikin aimo annoksen sekä saksalaista että istanbulilaisten vieraiden tuomana turkkilaista kulttuuria. Jokaiseen ESTIEM-tapahtumaan keskeisesti kuuluva International Night tarjosi sekin jälleen laajan kattauksen osallistujamaiden ruokia ja juomia. Muuan muassa Minttua, Berliner Luftia sekä mahdollisuus Pişmaniye-challengeen oli jälleen tarjolla. Tarjottiinpa saksalaisille ja turkkilaisille myös kokemuksia suomalaisesta tavasta selvitä kotiin pitkän illan päätteeksi erään kokeneemman matkalaisemme kertomana!

Mikäli tässä vaiheessa jäi kaduttamaan tänne pohjolaan jääminen, niin ei hätää! Local Group Exchange tulee vuoroon jälleen ensi syksynä, jolloin vuorossa taas uusi kohde ja uusia huikeita kokemuksia! Muitakaan tulevia ESTIEM-tapahtumia unohtamatta!

Teknistaloudellisen Kandidaattiohjelman valovoimaisimmat opintojaksot

Opetussuunnitelma uudistuu lähes yhtä suurella taajuudella kuin indecsin kiltahuoneen lay-out. Jatkuvan muutoksen keskeltä löytyy kuitenkin jotain pysyvää – nimittäin samat neljä opintojaksoa ovat toteutuskerrasta huolimatta joka vuosi kaikkein kritisoiduimmat. Hiljennetty vähemmistö päätti vihdoin herätä ja ottaa kantaa tähän aiheettomaan kritiikkiin. Kiltahuoneen sohvalla syntyi tämä kannanotto korjaamaan vääristynyttä kuvaa näistä neljästä opintojaksosta, jotka vuosi toisensa jälkeen kohtaavat aina uusien teekkaripolvien vähättelyä.

Teknistaloudellinen toimintaympäristö (Tektal)

Vaikkei kurssien mersu, kuitenkin ensimmäinen tuoreen tutaopiskelijan opintojakso. Ja siksi meille niin rakas. Tuoreet fuksit heitetään heti tuta-terminologian syvään päätyyn, kun fuksiviikon jälkeen harmaat aivosolut yrittävät kietoutua toimintaympäristön moniulotteisen termin ympärille. Osaamisportfolio on tietysti työnhakijan jokapäiväinen työkalu, ja tieteellisen esseen oppeja tulee hyödynnettyä vielä väitöskirjaa viimeistellessä. Näillä harjoitustöillä fuksit opetetaan tavoille, ja investoidut opiskelutunnit tuottavat ehdottomasti korkoa korolle seuraavan viiden vuoden aikana.

Yliopistofysiikka 3 (YFY 3, sähköfysiikka)

Straman, tepainnon ja litotihan perinteitä seuraten, aivonystyröitä stimuloiva YFY 3 siirtyy pois eturintamasta pakollisten kurssien reserviin. Liian vaikeat integraalit ovat herättäneet vuosien varrella jos jonkin moista kitinää ja nillitystä ''aina niin fiksujen'' tutalaisten keskuudessa. Tuotantotalouden laitos kaikessa heikkoudessaan taipui äänekkään enemmistön lobbaukseen ja teki kurssista vapaavalintaisen.

''Jos DI-koulutuksen teknisyys yllätti, oisit hakenu kauppikseen'' – DI-koulutuksessa opiskeleva

Organisaatiot ja ihmisten johtaminen (Orgiat)

Kukapa ei haluaisi kirjoittaa esseetä fantasiajohtajista? Pakollisia luentoja ei ole ollut sitten fuksisyksyn, joten ymmärrettävästi luennolle raahautuminen vaatii kohtuutonta mekaanista työtä. Oletko manager vai leader? Ehkä olisi syytä olla molempia. Tutalaiset opiskelee vähintään 295 opintopistettä asioiden johtamista, antaako 5 noppaa ihmisten johtamista turhan laajan ymmärryksen organisaatioiden pehmeästä puolesta?

''Ihmisten johtaminenhan on lopulta vain työtä tekevien käsien optimointia'' – Vannoutunut asioiden johtaja

Liiketoimintatiedonhallinta (Litotiha)

Kun fysiikka on liian teknistä, Orgiat liian pehmeää, niin litotiha tarjoaa kultaisen keskitien. Harkkatyön tehtävänannon epäselvyyden lisäksi sisällölliseen uutuusarvoon ei juurikaan ylletä kurssin esitietovaatimuksen jälkeen. Kaikesta huolimatta tämä tijo-pk:n sisään kasvanut haara antaa osaamisportfolion lisäksi tutalaiselle olennaisen yleisavaimen työelämän lukittuihin oviin – Indecsläisten CV:istä löytyykin kohtuuttoman liioiteltuja kuvauksia Power BI -harjoituksen
laajuudesta, jolla takalukossakin olevat ovet aukeavat sorkkarautaa näppärämmin.

Näiden kannanottojen pohjalta esitämme vilpittömät toiveemme: nostakaa tektal, orgiat ja litotiha niiden ansaitsemaan arvoon. Ja YFY 3 pakolliseksi.

Terveisin,

Petja Paananen ja Matti Honkanen

Koskesta nousi jälleen tuoreita teekkareita

KUVA: RIAD HIMEL

TEKSTI: TUOMAS JASKARI

Nyt se on ohi. Ensimmäinen opiskelijawappu on vihdoin saatu päätökseen, ja sen päätteeksi on painettu päähän kauan odotettu teekkarilakki. Tästä kolmen viikon urakasta käteen jäi viikon univaje, likaiset haalarit, rästiin jääneitä koulutehtäviä, tyhjä pankkitili ja runsaasti uusia ystäviä, sekä sitäkin enemmän upeita muistoja. Koko tämän ajan hoettiin, ettei se wappu koskaan loppuisi, mutta nyt se on vihdoin ohi, ja tunnelma on kyllä haikea.

Näihin kolmeen viikkoon on mahtunut uskomattoman paljon tapahtumia ja sitäkin enemmän hauskanpitoa. Kolme viikkoa kestävä ”Suomen suurin Wappu” alkoi perinteisesti huikealla Tampin paljastuksella, josta matka jatkui Pre-Colours sitsien kautta wapun aloitusbileisiin, Colourseille. Tässä vaiheessa emme osanneet odottaa, kuinka hienoa seuraavista kolmesta viikosta tulisi.

KUVA: RIAD HIMEL

Wapun aikana Teemunkierros johdatti jos jonkinlaisiin paikkoihin aina Tupsulan ulkoilmakonsetista Etunurtsi Challengeen ja jopa Löylynheiton EM-kisoihin. Teemunkierroksen lisäksi on tietysti täytynyt saada hieman kurkun kostuketta, sillä mitä olisi vappu ilman Eversti Sandelsia. Kurkku ollaan saatu kosteaksi niin Pornobileissä, Suurissa Wabujuhlissa, Särkän Märässä, kuin SIMAssa bileissä. Omasta mielestäni yksi wapun parhaista tapahtumista oli härwelin rakennus bommarissa. Neljä päivää ystävien kanssa puuhastelua ja hengailua, jonka tuloksena syntyi meidän upea härweli, syyhypunkki. Onko mitään parempaa?

KUVA: ANNI KIMPIMÄKI

Wappu kulminoitui wappuaattoon ja -päivään, joita olimme jännittäneet viimeiset kolme viikkoa ja joita meille oli hehkutettu lähes koko ensimmäisen vuoden ajan. Wappuaattona menimme Frenckellin aukiolle kuulemaan wappuvalan, sekä koskeenmenojärjestyksen. Jäynäkisan huonon menestyksen vuoksi olimme vasta viidentenätoista koskessa, mutta se ei menoa haitannut, sillä wappupäivälle oli luvattu upea sää. Wappuvalan jälkeen me fuksit jakautuduimme erilaisiin menoihin, osa meni Koskipuistoon piknikille, ja osa lähti Pyhäjärvelle veneilemää. Illalla kuitenkin kokoonnuimme taas Konsulinsaaren ympärille, jossa saimme ensimmäistä kertaa kokea teekkarilakin pehmeän kosketuksen päälaella shampanjasateen saattelemana. Tästä siirryimme Amurinpuistoon vahtimaan härweliä, jossa rankin nelikko nukkui kahdella telttapatjalla aivan härwelin kainalossa.

Seuraavana aamuna, eli wappupäivänä, lähdimme reippaana (tunnin unilla) härwelin juurelta Koskipuistoon werryttelemään. Tämän jälkeen keräännyimme Amurinpuistoon harjoittelemaan viimeiset huudot kulkueeseen. Sen jälkeen siirryimme kulkueen mukana Koskipuistoon odottamaan vuoroamme. Odotus ei kuitenkaan painanut yhtään, sillä keli oli uskomaton, fiilis oli katossa, seura oli parasta ja kastesaunalta haetut virvokkeet piristivät mieltä. ”Lyhyen” odotuksen jälkeen pääsimme vihdoin astumaan kastekoreihin ja kokemaan kosken lämpimät kuohut, joissa pesimme fuksiutemme pois ja meistä tuli vihdoin teekkareita.

KUVA: RIINA VAINE

BURGERIMIEHET HERWANNASSA

TEKSTI: TUOMAS TYYNELÄ & MICO KALLIO
KUVAT: TUOMAS TYYNELÄ, MICO KALLIO & ATTE HEINOLA

Monissa liemissä marinoidut burgerimiehet, Indecsin teekkarisektorin tähtipelaajat, Tyynelä ja Kallio palaavat Herwantaan! Ravintoketjun huipulla kaahaavien kaverusten burgerinmakuinen road trip alkaa Kiltakäytävän rannalta Cafe Konehuoneelta ja kulkee Kalliovuorten läpi Teksasiin, jatkuu Mississippi-jokea pitkin Herwantaan Duon Zarilloon ja päättyy Alabaman kautta Konetaloon ja kuuluisalle kiltakäytävän kattoterassille. Kotimainen ruokaohjelma.

Café Konehuone

Konehuoneen tuplajuustoburgerille tuli hintaa kukkaroa hivelevä 5,50€. Hampurilaisten saapumisväli oli noin keskimääräisen syömisajan pituinen, joka harmitti varsinkin toista burgerimiehistä. Odotuselämyksestä ravintolassa tuli mieleen enemmänkin orastava työmaa Tutanicin konehuoneella kuin leanmainen liikehdintä Newtonin linjastolla. ”Nyt tulee pitkä miinus.” Burgeri itsessään oli hyvin maistuva kokonaisuus höystettynä ”mäkkärimäisillä” ranskalaisilla. Ateriaan kuului luonnollisesti myös raastepöytä ja ruokajuomat (ei valitettavasti ollut IPAa hanassa). Juustoa burgerissa oli kunnolla ja villin ”tacohtava” majoneesi hiveli makunystyröitä yhtä voimakkaasti kuin Pitbullin interlude ”Time of Our Lives”-kappaleella kerta toisensa jälkeen koskettaa. Semi bängeri.

Hinta-laatusuhde: Reaktorin nugetit ja majo / Newtonin paistileike
Kokonaisarvosana: Mogausmehuu / Nyytit 2k7 Remix

Zarillo

Blue & Bacon -burgerissa ananaksen makeus, chilimajon tulisuus ja runsaan aurajuuston happamuus muodostavat suussa elämyksen, jota kuvaa parhaiten Pablo Picasson teos Bust of a woman monitulkintaisilla ilmeillään. Hiljaisena tietona Fight Clubin tavoin pidettävä ilmaisen dipin salaisuus (HYS!!) toi annokseen shokeeraavaa lisäarvoa. Burgerin ja majon ohella ateriaan stratosfäärisiä makuelämyksiä tuottavat rapeat ranskalaiset, joita voi omien halujensa mukaisesti höystää grillimausteella. Annoksen ehdoton tähti on kuitenkin Herwannan Zarillon mystinen coleslaw-salaatti, jonka alkuperää ovat yrittäneet ratkaista niin 1800- ja 1900-lukujen vaihteessa Sherlock Holmes kuin modernina aikana FBI (tai ainakin näihin helposti investigatiivisilla taidoillaan vertautuva Indecsin t-sektori), mutta tuloksetta. Coleslaw addiktoi aterioijansa yhtä voimakkaasti kuin Kolmioiden legendaarinen ”Birtelö” erään 2. vuoden Indecsläisen. ”SAANKS MAISTAA ÄIJÄLT, TARVIIN SEN MAUN MUN SUUHUN”

Hinta-laatusuhde: Turkkilainen kebab / Nigerialaisprinssi
Kokonaisarvosana: Africa News / Rakuten TV

Kiltaburger ”Keltamusta tuplasmashbursa”

Liigan finaalien kunniaksi kisakatsomoon tarvittiin evästä, jonka voimin fanijoukko jaksaisi kannustaa SaiPan kauan odotettuun sarjavoittoon. Ainut vaihtoehto oli Keltamusta tuplasmashbursa, jota varten ainekset haettiin läheiseltä ostarilta. ”Burger”-jauheliha, tomaatit, suolakurkku, salaatti, juusto, briossisämpylät ja Jonin burgermajo muodostavat tämän jumalallisen kokonaisuuden.

Fasiliteettien tutkimisen ja rajoitteiden (palohälyttimet) tunnistamisen jälkeen läheinen ulkoterassi valittiin valmistuslokaatioksi. Keittolevyn turboteho ja kattila-smash yllättivät toimivuudellaan ja burgerit saatiin syöntikuntoon ennen ulkoisen auktoriteetin (palomestari tai iso V) interventiota.

Burgeri maistui yhtä hyvältä kuin SaiPan ensikeväinen Stanley Cup-mestaruus tulee maistumaan. Tätä makua burgerimiehet eivät osaa edes adjektiivein kuvailla, mutta täydellisyys ei todellakaan ole kaukana. Samoin kuin SaiPallakin tuoreen suomenmestaruuden jälkeen, suunta kiltaburgerilla ei ole kuin ylös.

Hinta-laatusuhde: LMKM-dokumentti / The Room-elokuva
Kokonaisarvosana: SaiPan mestaruusparaati / Toronton mestaruusparaati

Puuhasivut

Keksitkö teekkarisanat?

1.

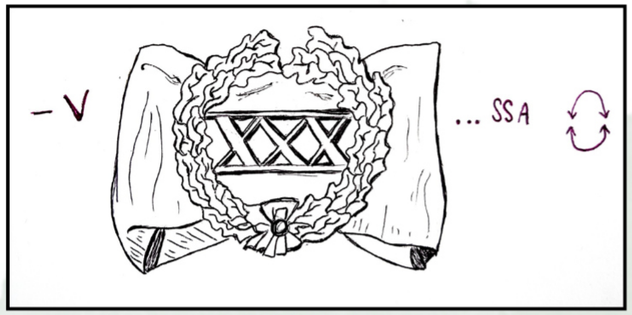

2.

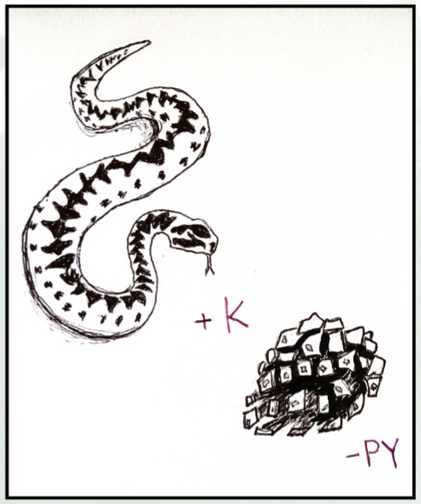

3.

4.

5.

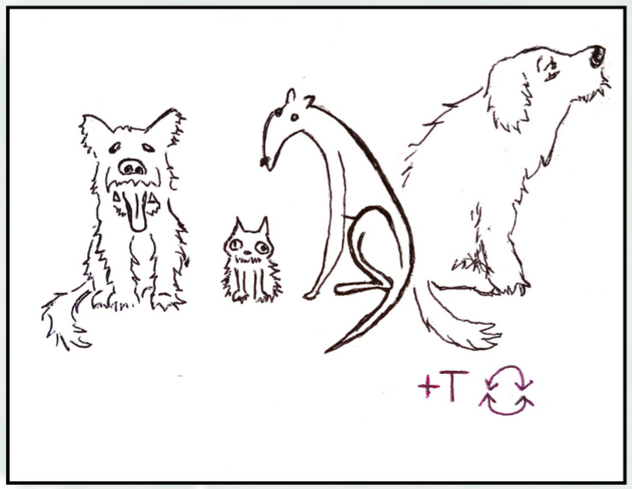

6.

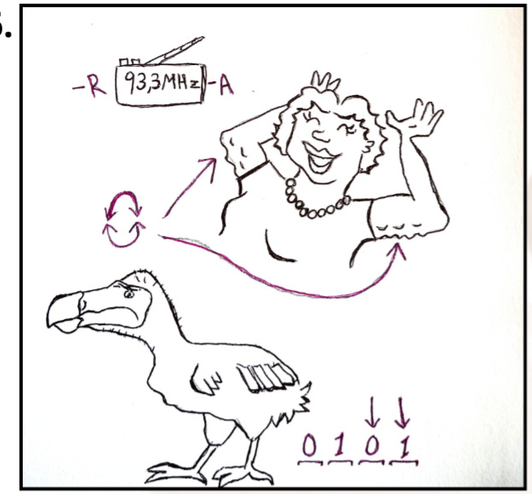

7.

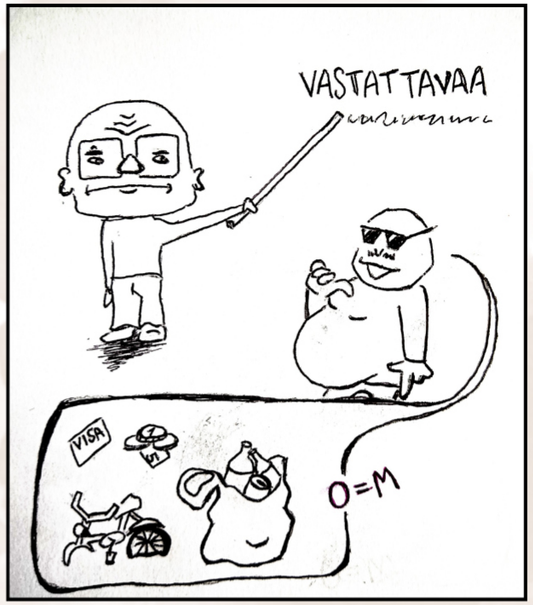

8.

9.

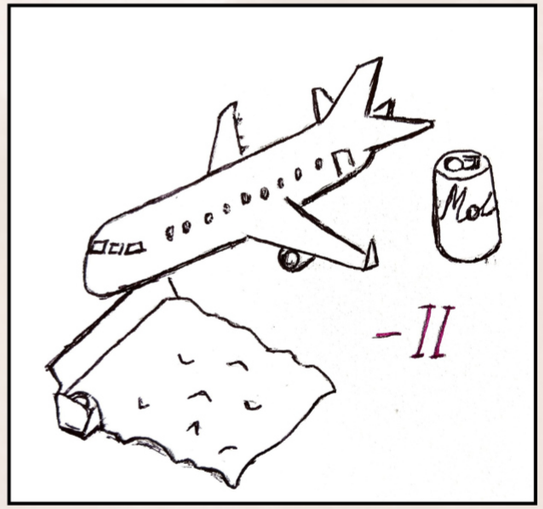

10.

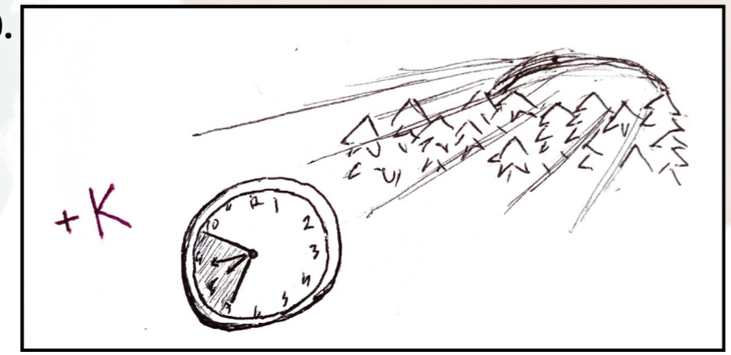

1. Assari, 2. kyykkä, 3. Bommari,
4. Akateemisen vartti, 5. Tutor,
6. Amontillado, 7. OPM, 8. Edari,
9. Alumni & 10. Kilta